

ת"פ 6200/08/16 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד שמואל ישעיהו (אסיר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 6200-08-16 מדינת ישראל נ' ישעיהו(אסיר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: המאשימה מדינת ישראל-תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד לי מגן

נגד

הנאשם

שמואל ישעיהו (אסיר)-ויעוד חזותי

ע"י ב"כ עו"ד ניר אביב בשם עו"ד מירב מזרחי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת איומים המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת עוד בתאריך 9.7.2018.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 15.5.2016, בעת שהנאשם שהה בבית סוהר אוהלי קידר, איים על סגן הקמ"ן של בית הסוהר, בכך שאמר באוזניהם של סוהרים אחר ושל מנהלת האגף: **"אם צריך אני אפגע בו ובכל אחד אחר. תמסרי לו ממני אני לא סתם מדבר עדיף לו שלא יגיע" וכן אמר "לנסוע לבית חולים סורוקה זה לא כל כך נורא אני אעשה מה שצריך לעשות".**

2. בשל השתלשלות חריגה של תיק זה שהוגש לבית המשפט כבר באוגוסט 2016 והכרעת הדין בו ניתנה לפני כמעט שלוש שנים, תפורט להלן השתלשלות ההליך מאז הצגת הסדר הטיעון.

א. עם הצגת הסדר הטיעון ובהסכמת הצדדים להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, המשך הדיון נדחה לתאריך 2.12.2018.

ב. שירות המבחן הודיע בתאריך 18.11.2018 כי הנאשם לא התייצב לפגישה אליה זומן וכי בהערכה קודמת שבוצעה בשנת 2016, לא התגבש קשר טיפולי אפקטיבי.

ג. בשל חילופי מותבים, הדיון נדחה לתאריך 17.4.2019. במועד זה הנאשם לא התייצב וב"כ הנאשם הודיעה כי הייתה תקופה ארוכה בקשר עם הנאשם, אשר המתין לזימון משירות המבחן, אך בזמן האחרון נותק עמו הקשר ומסרה כי למיטב הבנתה הנאשם לא יודע על הדיון. בית המשפט קבע כי התרשם מנאשם שמתעתע בהליך המשפטי ושלא פועל בהתאם לאחריותו להתעדכן בהליך ולשמור על קשר עם באת כוחו, על כן הוצא צו הבאה.

- ד. בתאריך 7.5.2019 הנאשם לא התייצב. המאשימה הודיעה שלא ביצעה את צו ההבאה. ב"כ הנאשם הודיעה שאין לה קשר עם הנאשם. צו ההבאה חודש.
- ה. בתאריך 1.7.2019 הנאשם לא התייצב. המאשימה הודיעה שלא ביצעה את צו ההבאה. ב"כ הנאשם הודיעה שאין לה קשר עם הנאשם. בית המשפט החליט על התליית ההליכים.
- ו. בתאריך 20.8.2019 עתרה המאשימה לחידוש ההליכים לאחר שהנאשם נעצר בתאריך 19.8.2019. בו ביום התקיים דיון בנוכחות הנאשם. הנאשם הודיע שעזב את קרית מלאכי "השתנית והתחלתי לעבוד" והתחיל לנהל תיק בפתח תקווה ומסר כי עשה טעות בכך שלא שמר על קשר עם באת כוחו ולא עקב אחר התיק. בית המשפט הורה על חידוש ההליכים, העיר בהחלטתו כי הנאשם מפריע להתנהלות הדיון והורה על צו הבאה, ממנו יוכל להשתחרר בכפוף להפקדת ₪ 30,000 וחתימת שלוש ערבויות צד ג'. המשך הדיון נדחה לתאריך 22.8.2019 לטיעון לעונש.
- ז. במועד זה הודיעה ב"כ הנאשם כי היא לא ערוכה לטיעון לעונש. כמו כן, טענה כי הנאשם נעצר במעצר בלתי חוקי. בית המשפט דן בטענה ולאחר בדיקה קבע כי אין בה כדי להשליך על ההליכים המתנהלים בפניו וכן קבע כי הנאשם עצור כיוון שלא עמד בתנאי השחרור שנקבעו בצו ההבאה. בית המשפט הורה על צמצום תנאי ההפקדה במסגרת צו ההבאה והמשך הדיון נדחה לתאריך 25.8.2019.
- ח. בתאריך 23.8.2019 הנאשם הובא בפני שופט תורן כיוון שלא עמד בתנאי השחרור וכן הובא בפני בית המשפט המחוזי במסגרת ערר שהוגש על מעצרו. במסגרת הדיון בערר (ע"ח 49972-08-19), שוחרר הנאשם ללא תנאי וזאת לאחר שהתחייב להתייצב לדיון הקבוע.
- ט. בתאריך 25.8.2019 נפתחה פרשת הטיעון לעונש. המאשימה הגישה מוצגים לעונש לרבות שני מאסרים מותנים ברי הפעלה והתחייבות בת הפעלה וכן הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת-1/ת-5). ב"כ הנאשם ביקשה שלא לטעון לעונש, אלא להפנות את הנאשם לתסקיר שירות המבחן, בהתאם להסדר שהוצג בשנת 2018 בפני המותב הקודם. בית המשפט החליט לקבל את עתירת ההגנה, הורה על הגשת תסקיר וקבע טיעון לעונש לתאריך 23.10.2019.
- י. בתאריך 24.9.2019 ביקש שירות המבחן דחייה בשל העומס המוטל על שירות המבחן.
- יא. בדיון שהתקיים בתאריך 23.10.2019 הודיעה ב"כ הנאשם כי בהעדר תסקיר מתבקשת דחיית הדיון. בית המשפט קבע כי תסקיר יוגש עד תאריך 30.11.2019. בית המשפט הורה כי ההגנה תגיש טיעון לעונש בכתב בצירוף פסיקה עד יום 15.1.2020 ונקבע דיון להשלמת טיעונים בעל פה לתאריך 23.1.2020.
- יב. בתאריך 25.11.2019 הודיע שירות המבחן כי נעשו מספר ניסיונות לזמן את הנאשם לפגישה, לרבות תיאום שנעשה ישירות איתו ועם באת כוחו. ביום הפגישה שתואם הנאשם התקשר ומסר שאין לו תעודה מזהה ולכן מבקש לדחות את המועד. תואם איתו מועד נוסף, אליו לא הגיע ולא הודיע מראש. בנסיבות אלה לא ניתן להגיש תסקיר.
- יג. בתאריך 15.1.2020, הוא המועד שנקבע להגשת טיעונים לעונש בכתב מטעם ההגנה, הגישה ההגנה

בקשה לדחיית המועד עד תאריך 20.1.2020 וזאת מאחר שאיבדה את יומנה. טיעון לעונש בכתב מטעם ההגנה הוגש בתאריך 21.1.2020.

יד. בתאריך 23.1.2020 הנאשם לא התייצב. ב"כ הנאשם אף מסרה מפיו שהוא בדרך. בית המשפט הורה על הוצאת צו הבאה ואיפשר לנאשם להסביר מדוע לא יחויב בהוצאות. המשך הדיון נדחה לתאריך 29.3.2020.

טו. בתאריך 30.1.2020 הוגש מכתב מטעם הנאשם, בו תיאר את הקושי בהגעה מבת ים לבאר שבע בתחבורה ציבורית, בשל עיכובים ברכבת אחר ב-20 דקות, אך בית המשפט כבר סיים את הדיון. הנאשם מסר כי בית המשפט החמיר עמו וכי הוא משתדל מאוד להתנהג באופן נורמטיבי ועתר בפני בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי ולא להטיל עליו הוצאות וכן התחייב להתייצב לדיון הקבוע. בנסיבות אלה, בית המשפט ביטל את צו ההבאה.

טז. הדיון שנקבע לתאריך 29.3.2020 בוטל בשל מצב החירום ונדחה לתאריך 24.5.2020.

יז. בתאריך 24.5.2020 הנאשם לא התייצב לדיון. ב"כ הנאשם מסרה כי הנאשם לא מרגיש טוב. בית המשפט הורה לנאשם להגיש אישור רפואי בתוך 7 ימים ודחה את המשך הדיון לתאריך 3.8.2020.

יח. בתאריך 9.6.2020 כתב הנאשם מכתב לבית המשפט, בו הסביר שקיבל מכה ולא הרגיש טוב וצירף אישור מחלה.

יט. בתאריך 3.8.2020 חזרה ב"כ הנאשם על טיעוניה לעונש, ביקשה להאריך את המאסרים המותנים בעניינו של הנאשם, טענה כי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם הוא עובד בשתי עבודות ולכן לא יכול היה להתפנות לפגישות בשירות המבחן. נטען, כי עזב את קרית מלאכי והתרחק מהחברה שהיה בה. המאשימה ציינה, כי הנאשם דוחה שוב ושוב את ההזדמנויות שניתנות לו והתנגדה להחזרת הנאשם לשירות המבחן. בית המשפט החליט לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת ודחה את הדיון לצורך קבלת תסקיר, תוך שהוטל על ההגנה להעביר את פרטי ההתקשרות עם הנאשם לשירות המבחן במקום מגוריו הנוכחי בבת ים. המשך הדיון נדחה לתאריך 10.2.2021.

כ. בתאריך 31.1.2021 הוגש **תסקיר**. שירות המבחן סקר את היכרותו עם הנאשם משנים וכן את קורותיו ואת עברו הפלילי, בין היתר נמסר כי לחובת הנאשם מספר מאסרים מותנים ברי הפעלה וכן תיקים נוספים שתלויים ועומדים במספר בתי משפט. נמסרה התייחסות הנאשם כי פעל בתיקיו מתוך מניעים הישרדותיים, בהעדר מקורות הכנסה אחרים. שירות המבחן התרשם מהעדר ביקורת עצמית ומכך שבמהלך שנים לא הורתע מן החוק. צוין כי בעבר הנאשם סירב מספר פעמים לשתף פעולה עם שירות המבחן ושלל כל נזקקות טיפולית, בפרט בתחום ההתמכרויות. נמסר, כי בנוגע לעבירה זו הנאשם נוטל אחריות חלקית, מסר שפעל על רקע אי הסכמה עם החלטת שלטונות בתי הסוהר לשנות את מקום כלאו וקושי לווסת את עצמו, לאחר שלא הצליח לשנות את ההחלטה. שירות המבחן התרשם, כי ברקע מאפייני אישיות אימפולסיביים, צרכי הנאשם וסיפוק עצמי מידי, חוסר יכולת לראות אלטרנטיבות להתמודדות ועמדתו המצדיקה שימוש באלימות כדרך לגיטימית להתמודדות עם קשיים. הנאשם הבין את קשייו, אך באופן שטחי וראשוני, בעיקר נוכח המחירים אותם משלם. הנאשם מתייחס להרגלי שימוש

בחומרים פסיכו-אקטיביים ובשל כך לא מסר בדיקת שתן אותה נתבקש למסור. שירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית סגורה ואינטנסיבית, אך הנאשם הסתייג מכך באופן נחרץ ופנה ליחידה לטיפול להתמכרויות בבת ים, שם נמצא ברשימת המתנה. לסיכום, שירות המבחן ספקן לגבי מידת המסוגלות, הבשלות והמוטיבציה של הנאשם להירתם לטיפול מתאים, אך מבקשים למנף את ההליך הנוכחי כדי לבחון את הדבר ולכן נתבקשה דחייה למשך שלושה חודשים נוספים.

כא. בתאריך 10.2.2021 ביקשה ההגנה דחיית הדיון והמאשימה הסכימה לכך. המשך הדיון נדחה לטעון לעונש לאחר קבלת תסקיר משלים לתאריך 9.6.2021.

כב. **בתסקיר** מתאריך 23.5.2021, נמסר כי במהלך התקופה נערכו ניסיונות לעודד את הנאשם לקדם את השתלבותו במסגרת טיפולית ואולם, בשל עניינים שאינם קשורים בו, השתלבותו בטיפול התעכבה, אך במהלך חודש אפריל מנהלת היחידה ניסתה ליצור קשר עם הנאשם ולזמנו לפגישה וניסיונותיה לא נענו. גם שירות המבחן בעצמו ערך ניסיונות כאלה, אך לא עלה הדבר בידו. שירות המבחן התאמץ ויצר קשר עם מכרה של הנאשם וזו מסרה כי ניתקה איתו את הקשר לפני כחודש ימים בשל הסתבכויותיו, אך סייעה לשירות המבחן בחידוש הקשר עם הנאשם שמסר שחזר להתגורר בבית אמו בקרית מלאכי, עובד באופן לא מסודר. הנאשם לא ידע להסביר את ניתוק הקשר והעדכון במצבו ואף לא ביקש להשתלב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות. גם לאחר שיחה זו, הנאשם ניתק קשר ובישיחה עם באת כוחו עובר לדיון, מסרה שגם היא מתקשה לאתר את הנאשם. בד בבד, שירות המבחן מעדכן כי בהליך אחר בבית המשפט בתל אביב הוטלו הליכים תוך הוצאת צו מעצר לאחר שהנאשם לא התייצב לדיונים. לאור זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

כג. בתאריך 9.6.2021 הנאשם לא התייצב לדיון ונתבקש צו הבאה. ב"כ הנאשם מסרה שאין לה קשר עם הנאשם. בית המשפט הורה על צו הבאה והשלמת הדיון בתאריך 5.10.2021.

כד. בתאריך 3.10.2021 הודיעה המאשימה כי הנאשם מצוי במשמורת שב"ס וביקשה לזמנו לדיון משב"ס.

כה. בתאריך 5.10.2021 התקיים דיון ראשון בפני מותב זה. הנאשם הובא משב"ס. ב"כ הנאשם הודיעה שהיא לא ידעה על מעצרו של הנאשם ולא הייתה בקשר עם הנאשם, שהנאשם מסר לה שהוא עצור בתיק אחר, שם מיוצג על ידי עורך דין אחר מהסניגוריה הציבורית ונתבקשה דחייה לצורך בחינת מצבו המשפטי הכולל של הנאשם. בהסכמת המאשימה, המשך הדיון נדחה לתאריך 27.10.2021 ואף ניתנה אפשרות לצדדים באותו מועד להביא את כלל תיקיו של הנאשם, על מנת שמותב זה יקיים גישור, ככל שהצדדים יהיו מעוניינים בכך.

כו. בתאריך 27.10.2021 הודיעה ב"כ הנאשם שהיא מבקשת דחייה של הדיון. נמסר כי בתיק בו הנאשם עצור בבית המשפט באשקלון ממתינים לקבלת תסקיר טיפולי ועל מנת שלא לסכל אפשרות זו מבוקש לדחות את הדיון. כמו כן, מסרה כי היא בקשר עם הסניגור בתיק האחר. המאשימה השאירה את עתירת ההגנה לשיקול דעת ובנסיבות אלה נדחה הדיון לתאריך 24.11.2021, לאחר המועד בו נמסר בו קבוע דיון בתיק האחר.

כז. בתאריך 24.11.2021 נתבקשה דחייה על ידי ההגנה ונמסר כי באותו יום קבוע דיון בתיק המעצר

האחר וכי ככל הנראה הנאשם ייעצר עד תום ההליכים, כאשר בכוונת הנאשם לבצע צירוף תיקים באשקלון במסגרת דיון גישור הקבוע לתאריך 14.12.2021. המאשימה התנגדה לדחייה נוספת. בית המשפט בחן את הטענות ולאור הצהרת הנאשם כי בכוונתו לצרף כלל תיקיו בדיון הקבוע לגישור, נעתר לבקשת ההגנה והדיון נדחה לתאריך 26.1.2022. הובהר כי אם לא יבוצע צירוף תיקים, במועד הנדחה יישמע טיעון לעונש.

כח. בתאריך 16.12.2021 ניתנה החלטת בית המשפט כי הובא לעיון בית המשפט פרוטוקול הדיון מתיקו האחר של הנאשם באשקלון, שם הודיע הנאשם כי הוא איננו מעוניין לצרף את התיק. הובהר כי בנסיבות אלה הצדדים יהיו ערוכים לטיעון לעונש במועד הקבוע ואף ניתנה אפשרות לצדדים להקדמת מועד הדיון, אם יבקשו לעשות כן.

כט. בתאריך 24.1.2022 הודיעה ב"כ הנאשם כי חלתה בקורונה והמשך הדיון נדחה.

ל. בתאריך 22.2.2022 חזרה המאשימה על טיעוניה לעונש והוסיפה על השתלשלות העניינים מאז הוגש טיעונה לעונש בכתב. ב"כ הנאשם חזרה על טיעוניה לעונש שהוגשו בכתב, הבהירה כי הנאשם, בניגוד להמלצת עורכי דינו, צירף לצרף תיק זה לתיקיו האחרים ואישרה כי מאסרים מותנים תלויים ועומדים והתחייבות תלויה ועומדת עדיין בתוקף. במעמד זה הודיע הנאשם בעצמו, כי הופעל לו תנאי קודם, כי הסדר טיעון אליו הגיע כלל הפעלת התנאי. מאחר וב"כ הצדדים לא ידעו להציג מסמכים עדכניים או מידע עדכני לגבי מצבו המשפטי של הנאשם ובטרם ייגזר דינו של הנאשם, בית המשפט הורה לצדדים לבחון את המצב העדכני ולהגיש הודעה לתיק.

לא. בתאריך 28.2.2022 הודיעה המאשימה כי בדקה ואין שינוי במצבו המשפטי של הנאשם מאז הטיעון לעונש, התנאים וההתחייבות עדיין תלויים ועומדים, בתיק בבית המשפט באשקלון טרם ניתן גזר דין והמשך הדיון שם קבוע לחודש מאי.

לב. בתאריך 22.3.2022 הודיעה ב"כ הנאשם כי תנאיו של הנאשם לא הופעלו.

מכאן גזר הדין בתיק שבפניי.

טענות הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** טוענת למתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל והפנתה לאסמכתאות לתמיכה בעמדתה העונשית. לאור עברו הפלילי של הנאשם וחוסר שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול ובשקלול הודאת הנאשם במיוחס לו והיחסון בזמן השיפוטי, עתרה להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם, להפעיל מאסרים מותנים במצטבר, להפעיל את ההתחייבות, להטיל על הנאשם פיצוי לנפגעי העבירה וקנס וכן מאסר על תנאי. כך, בשנת 2018 במסגרת ת/5.

בתאריך 27.2.2022 חזרה המאשימה על עמדתה העונשית ביתר שאת ואף טענה כי לאור התנהלותו

הדיונית של הנאשם, הקריטריון של חיסכון בזמן שיפוטי אינו בא לידי ביטוי במקרה זה. כמו כן, הפנתה לכך שגם שירות המבחן המליץ בתסקיר האחרון להפעיל את המאסרים המותנים.

4. **ב"כ הנאשם** עתרה בטיעוניה בכתב בשנת 2020 להאריך את המאסרים המותנים בעניינו של הנאשם. נטען, כי יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן הרב ממועד ביצוע העבירה, כי מאז שחרורו ממאסר הנאשם השתלב בשוק התעסוקה וגילה תפקוד תקין בכל התחומים, כי אין תועלת בהרתעת הנאשם כיום בחלוף הזמן, לאחר שבמשך זמן רב לא חזר להסתבך בפלילים. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות הנאשם שברקע, כעולה מתסקיר שירות המבחן, וכן לקשייו הכלכליים. משכך, נטען כי מתקיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה משיקולי העונש ההולם, לפי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, וזאת בשל היציבות התעסוקתית של הנאשם והעדר הסתבכות נוספת בפלילים.

בתאריך 27.2.2022 ביקשה ב"כ הנאשם לחזור על טיעוניה הקודמים. טענה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה מתחיל מעונשים צופי פני עתיד. נטען, כי בחלוף הזמן, לרבות התנהלות הנאשם, ניתן היה להטיל על הנאשם תקופה קצרה של עבודות שירות לולא היה עצור ולכן ביקשה להפעיל את התנאים התלויים בעניינו בחופף.

קביעת מתחם העונש ההולם:

5. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. הצדדים אינם חלוקים על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, זאת הן בהקשר של עבירת האיומים בכלל והן בהקשר של איום על גורם סמכות בתוך כתלי בית הסוהר. במקרה של איום על סוהרים, נפגעים גם ערכים מוגנים נוספים.

בראש ובראשונה, נפגע האינטרס של הגנה על אנשי שב"ס, המצויים במתקני הכליאה במסגרת תפקידם ובאים במגע ישיר ואינטנסיבי עם כלואים. מוטלת חובה על בית המשפט להגן על שלומם של אנשי אכיפת החוק ולהבטיח כי יוכלו לבצע את תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי ולהפעיל את סמכויותיהם המקצועיות באופן ענייני, שוויוני, ללא פחד ומורא.

ראו למשל דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 17.03.11]:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי

ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראוי בכבודם במעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

7. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק), לקחתי בחשבון כי הנאשם השמיע איום בוטה, חמור וקונקרטי כלפי בעל תפקיד שב"ס, בעת שהוא נמצא במשמורת שב"ס. העבירה בוצעה על רקע חוסר שביעות רצונו של הנאשם מהחלטה מנהלתית מקצועית שהתקבלה בעניינו. הנאשם סבר משום מה, שגם גורמי שב"ס צריכים לפעול בהתאם לרצונותיו וציפיותיו וכי במקרה בו דרישותיו לא נענות, הדבר מצדיק ביצוע עבירה.

8. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. ראו, למשל:

א. רע"פ 8062/13 **מרזק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 27.11.13] נדחתה בקשת רשות ערעור על ערעור שנדחה בבית המשפט המחוזי שעניינה הרשעה באיומים והעלבת עובד ציבור ביחס לשוטרים. על הנאשם הושת עונש של 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ב. ברע"פ 9057/12 **בלאל מצרי נ' מדינת ישראל** [04.03.13] אושר בבית המשפט העליון עונש מאסר בפועל של 4 חודשים, על מי שהורשע באיומים על שוטרים.

ג. בעפ"ג (בש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בכך שאיים על תובע לאחר דיון בבית המשפט. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל במצטבר למאסר אותו ריצה בתיק אחר. בית המשפט דחה את הערעור אך קבע, שירוצה חציו בחופף וחציו במצטבר.

ד. בע"פ (נצ') 55742-06-15 **סימנדיב נ' מדינת ישראל** [06.10.15] התקבל חלקית ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות איומים כלפי שוטרים. הנאשם התקשר מתוך הכלא לתחנת משטרה ואיים על החוקרים. במסגרת הערעור זוכה הנאשם מאחד האישומים ובסופו של דבר הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מתוכם 10 במצטבר לעונש שריצה באותה עת.

ה. בע"פ (מר') 1608-01-08 **עלאונה נ' מדינת ישראל** [30.04.08] הורשע נאשם באיומים כלפי עובדים סוציאליים בכלא ונדון ל-8 חודשי מאסר במצטבר לעונש אותו ריצה באותה עת.

ו. רע"פ 4935/17 **סימנדיב נ' מדינת ישראל** [24.8.17], הנאשם הורשע ב-4 עבירות איומים והפרעה לעובד ציבור בגין התנהלותו כלפי סוהרים בעת שהותו במשמורת שב"ס. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר.

כאמור, מנעד הענישה בעבירות מעין אלה רחב יחסית, על מנת שלא לצמצם יתר על המידה את שיקול הדעת השיפוטי בבחינת נסיבות רלוונטיות בתוך המתחם.

9. בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

10. דומה כי גם ההגנה בטיעוניה המעודכנים איננה חוזרת על הטיעונים המקוריים משנת 2020 ואיננה סבורה עוד כי ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולהאריך את המאסרים המותנים התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם. על כן, רק בתמצית יובהר, כי לא זו בלבד שאין בפניי המלצה טיפולית, אלא שהנאשם הלכה למעשה תעתע גם בגורמי הטיפול ובשירות המבחן, גם כאשר מותבים קודמים הלכו לקראת הנאשם כברת דרך ארוכה ואיפשרו לו לחדש את הקשר הטיפולי. אין בפניי כיום המלצה טיפולית של שירות המבחן ולמעשה שירות המבחן ממליץ על הפעלת המאסרים המותנים. עוד יודגש, כי גם הטיעון ולפיו במשך שנים מאז ביצוע העבירה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, איננה רלוונטית עוד.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות שונות והוא ריצה תקופות מאסר בעברו. את המעשים בהם הורשע הנאשם ביצע בעת שתלויים ועומדים לחובתו מאסרים מותנים בגין שני תיקים שונים - האחד של בית המשפט באשדוד (שם ביצע צירוף תיק), השני של בית משפט השלום בקרית גת (שם בוצע צירוף של 5 תיקים). כמו כן, עומדת לחובתו התחייבות. בכל אלה לא היה כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות נוספות או כדי לרסן את התנהגותו כלפי גורמי סמכות. יש לציין, כי התנהלותו הדיונית הנפסדת לאורך שנים של בית המשפט בהליך שבפניי מתיישבת עם עמדת המדינה, כי מדובר במי שאינו ירא מפני גורמי סמכות או מפני מסגרת החוק והדבר מתיישב היטב גם עם התרשמות שירות המבחן בתסקיר שהוגש לתיק זה.

לאור זאת, בנוסף לשיקולים הנוספים, קיימים גם שיקולים מיוחדים של הצורך בהרתעה האישית.

אכן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובכך נטל אחריות על מעשיו, אך בית המשפט מפנה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי מדובר בנטילת אחריות חלקית וכי ככלל מדובר במי שרואה באלמות דרך לגיטימית להתמודדות עם קשיים.

את ההתחשבות אותה נוהג בית המשפט להתחשב כשיקול בתוך המתחם כפועל יוצא מהחיסכון בזמן השיפוטי, שחק הנאשם עד דק בהתנהלותו הדיונית. הדברים הובאו בפירוט רב לעיל ואין צורך לחזור על הדברים.

גם השיקול של חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות יזקק לזכות הנאשם רק במידה חלקית. כתב האישום הוגש בתקופה קצרה לאחר מועד ביצוע העבירה ועיקר השחתת הזמן השיפוטי ומשאבי הציבור בניהול ההליך במקרה זה, נזקפים לחובת הנאשם. הדברים נכונים בפרט ובעיקר מאז הועבר התיק לטיפול מותב זה, כאשר הנאשם גרם לדחיות ועיכובים נוספים בטענת סרק כי בכוונתו לבצע צירוף תיקים בפני בית משפט אחר ואפשרות זו אף ניתנה לו, הן על ידי בתי המשפט והן על ידי המאשימה.

הפעלת המאסרים המותנים

12. סעיף 58 לחוק העונשין קובע כלל, לפיו עונשי מאסר מותנים המופעלים במסגרת תיק אחר ירוצו במצטבר לעונש. אף בית המשפט העליון חזר והבהיר כלל זה. ראו, למשל: ע"פ 10173-16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (14.2.17) שם התקבל ערעור המאשימה לעונש בעניינו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירות סמים ובוטלה החלטת הערכאה הדיונית לחפוף באופן חלקי מאסר מותנה מתיק קודם. הודגש, כי מקום בו קיים עבר פלילי ואין הצדקה מיוחדת לכך, מאסר מותנה יופעל במצטבר לכל עונש.

כפי שכבר נכתב בעבר על ידי מותב זה, קיימת פרקטיקה נהוגה שבה במסגרת הסדרי טיעון מוצגת בפני בית המשפט הסכמה לחפיפה חלקית (לעיתים מלאה) של עונש מותנה. ככלל, בתי המשפט מקבלים הסכמת הצדדים לעניין זה, מתוך רצון לעודד הסדרי טיעון מתאימים ומתוך הכרה בחשיבות החיסכון בזמן השיפוטי ובנטילת האחריות. בית המשפט במצבים אלה גם מניח, כי התמונה המלאה ברקע להסדר הטיעון איננה פרוסה בפניו. כמובן, כאשר בית המשפט גוזר את הדין ב"טיעון פתוח", אין בכך כדי לחייב את בית המשפט ונחוצים שיקולים משמעותיים על מנת לפעול בניגוד לנקודת המוצא של המחוקק בחוק העונשין ובניגוד להנחיה המפורשת של בית המשפט העליון.

במקרה זה אין בפני שיקולים כלשהם המצדיקים התחשבות מיוחדת בנאשם ולא מצאתי לנכון להתערב בשיקול הדעת העונשי של מותבים קודמים, עת הטילו על הנאשם את העונשים המותנים, על ידי הפעלתם באופן חופף בתיק שבפניי.

13. אשר לרכיבי הענישה הכספיים, קיימות בפניי אינדיקציות למצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם. כמו כן, קיימת במקרה זה התחייבות שהיא חבת הפעלה, דבר אשר יטיל על הנאשם נטל כספי נוסף. בנסיבות אלה ולפנים משורת הדין, לא יוטלו על הנאשם רכיבים כספיים נוספים.

סוף דבר:

14. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ 38437-10-13 (בית משפט השלום באשדוד) מיום 27.1.2014.

ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 26831-02-10 (בית משפט השלום בקרית גת) מיום 9.2.2014.

המאסרים המותנים יופעלו במצטבר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ד. הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ מת"פ 38437-10-13 (בית משפט השלום באשדוד). ההתחייבות תשולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.9.2022.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת איומים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ב, 29 מרץ 2022, במעמד הצדדים.